

Het leven is een mysterie.

Een mysterie is overmaat aan waarheid schrijft Romano Guardini, een theoloog uit het begin van de vorige eeuw. Er is zoveel waarheid in een mysterie dat wij mensen het niet volledig kunnen begrijpen. Dat is mooi gezegd vind ik. Er is zoveel waarheid in mijn leven, in het leven, dat wij mensen dat in het geheel niet kunnen begrijpen met ons verstand. Dat is kennelijk ook niet nodig om te leven. Het leven vindt in ons voortgang, elke seconde. Het leven is ons gegeven zegt Guardini. Dat is een pijler van het christelijk geloof. Wij hebben ons leven gekregen van God die ons gewild heeft en die van ons houdt. Zijn liefde gaat aan ons leven vooraf. Zijn liefde doet ons leven. Van die Geest van liefde die ons gegeven is en die we met het Pinksterfeest vieren heb ik de afgelopen dagen iets ervaren.

Ik kom net terug uit Lourdes waar ik mee mocht met mensen die in TMZ wonen. Ook enkele van hun familieleden gingen mee op deze pelgrimsreis. We troffen daar vrijwillig(st)ers die hun uiterste best wilden doen om de pelgrims goede dagen te bezorgen. Zij waren aanvankelijk volkomen vreemden voor elkaar. Ik zag mensen daar weer opbloeien. Een aanvankelijk zwijgzame man vertelde in de loop van de week hele verhalen over zijn jeugd, zijn vrienden en zijn werkzame leven. Ik zag mensen die in gewone doen 's avonds om 8 uur vermoeid in bed lagen en in Lourdes dagen van 18 uur maken. Ik zag mensen geraakt en stil worden. Ik zag mensen met veel zorg iets uitzoeken voor hun dierbaren om hen daarmee iets van de zegen over te brengen die ze zelf mochten ervaren. Ik zag op de dag van vertrek mensen geroerd afscheid nemen van andere mensen die ze 6 dagen daarvoor niet kenden en ik weet van voorgaande reizen dat de verhalen nog jarenlang verteld blijven worden. Dat is leven vanuit liefde volgens mij.

Dat gebeurt als mensen aandacht hebben voor elkaar en zich open durven op te stellen in het vertrouwen dat je serieus genomen wordt. Mensen mogen dan ervaren dat je deelnemer bent en geen buitenstaander. Je telt mee en je zorgt dat anderen meetellen. In het dagelijkse leven gaan we daar soms zo snel aan voorbij.

Het leven zelf kent geen buitenstaanders maar soms wordt een mens door armoede, ziekte, ouderdom, verdriet of afwijzing naar de zijlijn gedwongen. In Lourdes krijgen juist de mensen met die levenservaring een centrale plek. Wat ik ook nu weer gemerkt heb is dat er veel levensenergie vrijkomt in het meedoen en mee laten doen. Dat is eigenlijk wat religie letterlijk betekent, opnieuw verbinden. Dat wens ik iedereen toe in het leven; verbondenheid, mee mogen doen en mee laten doen. Dat die Geest over ons mag komen. Dat lijkt me het vieren waard.

Bert Maathuis
Geestelijk verzorger TriviumMeulenbeltZorg (waaronder het Dijkhuis)

Website: www.raadvankerkenborne.nl